

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2 »
Negyed évre	1 »

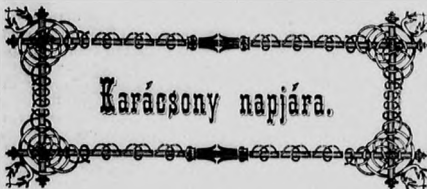
Felolós szerkesztő:

Fehér János. Révész Lajos.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.

A lap szemleli részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címzve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Főmunkatárs:

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentúl minden megkezdést szaz szónál 50 kerral több.
Lapunk számára hirdetések elfogad a „Reuter ügynökség” és a „Magyar Távir. Iroda” hirdetői irodáján Budapest, Oránia-utca 1. szám.

Karácsony napjára.

Itt a szent karácsony, a családok, a szeretet ünnepe.

E szent napokon minden szünetel, csak a szeretet munkás, mely boldog vidámságra deríti az ifjakat és öregeket, a gyermekek és a szülők szívét egyaránt, áhítattal emlékeztet a Megváltóra, ki a szeretet nevében jött jót tenni az emberiséggel.

A szeretetteljes figyelem, melylyel e napokban egymást elhalmozni szoktak, csak emlékeztető arra, hogy az emberek egymás szeretetére vannak utalva!

S valóban akármerre tekintünk, arról kell meggyőződünk, hogy talán sohasem volt nagyobb szükségünk arra, mint most: hogy a szeretet egyetértése által minél nagyobb erőt szerezzünk magunknak a mindenfelé meglazult társadalmi s nemzeti tevékenység létrehozatalához.

A szent karácsony a családok ünnepe!

S mi más egy nemzet, egy ország, egy város, mint egy nagy család? E nagy családot azonban a pártoskodás kigyója igyekszik boldogtalanra tenni, a merre csak nézünk, dolyfót és gyűlöletet hintvén közénk, mely nem hozhat romlásnál egyebet reánk.

Elmélkedjünk az »Örökszeret« ünnepe ezen fölött!

A társadalmi és főleg a magyar társadalmi életnek alig voltak valaha nehezebb napjai, mint korunkban, különösen oly pontokon, hol a társadalmi élet úgyszólván egy szigetcsoporthoz képez, mely csoportban a magyar társadalmi élet szigetét vezérlővé, az egész csoportot összefűző kapcsolóvá, csak a békés fejlődésen nyugvó kölcsönös egyetértés teheti!

Ismernük a bomlasztó erőket mindannyian; az élet a politikai, valamint az anyagi és szellemi terén gyakran olylentéteket állít szembe egymással, hogy hazafiúi hitünk, hazafiúi erőnk egész teljességére van szükségünk, hogy a felfellobbanó szenvedélyek hevében el ne homályosuljon lelki szemünk előtt az a vezérlő csillag, melynek fénye ezer éven át mindig biztosan megvilágította az emberek előtt a követendő utat!

Az egyetértés és összetartás útját. Nézeletléréseink közepelte is a kölcsönös megbecsülés útját.

Ne feledjük, hogy a társadalmi életnek nemcsak igényei, hanem nagy kötelezései is vannak, melyek hív teljesítésén alapulnak igényei. E nem kötelezések mind a közös munkálásában folynak össze, a melynek eredményét csak az egyetértés, összetartás, az egymást megbecsülő szeretet biztosíthatja egyedül.

Erre int bennünket a szent karácsony, a világot megváltó születésének ünnepe.

»Békesség a földön az embereknek« ezzel köszöntött be! »Béke veletek«, — ezzel búcsúzott el övétől a boldogfáni született Üdvözítő. És csak az emberek nem akarnák Őt megérteni, a kikért született és meghalt?! Nem! Mi hiszünk az »Örökszeret« erejében, hiszünk abban az erőben, mely a lelkeket a szeretetben egyesítette.

Az »Örökszeret« ünnepeinek óráiban nyujtsunk egymásnak békejobbot, hogy mint emberek, s mint magyar hazafiak, minél áldásosabban munkálkodhassunk imádott hazánk felvirágoztatásán.

Csak az egyetértésben van erő s csak ez az erő képes alkotni, teremteni; a visszavonás, a széthúzás nyomát mindig és mindenütt pusztulás jelzi.

S mennyi még nálunk az alkotni, teremteni való?

Küzdelem az élet; de vigyázzunk, nehogy az élet küzdelmeiben megtevéssze lelkünket az önérdék, melynek csakis addig van joga-

sultsága, míg egyszersmind a közérdeknek is lényezője tud és akar lenni működésében.

A Felvidék magyar társadalmának, már maga korunk is, de főleg nemzeti fejlődésünk, számos és nagy feladatok megoldását teszik hazafias kötelemvé.

A szerencsés megoldás sikere soha és sehol nem függött annyira az erők tömörülésétől, mint a mi viszonyaink között.

Az az igaz, az a tántoríthatatlan honszeret, melynek annyi dicsőségét hirdeti történelmünk, feleltesse el e szent napok óráiban örökre a szétválás, az egymás ellen való küzdés gondolatát! A szeretet nagy ünnepeén egyesüljünk főtisztelendő lelkész urak, — a F. M. K. E. mindnyájunkat hívogató kebelén, — az önfeláldozó honszeretet alkotó igéjét megtestesíteneni.

Ezt várja, ezt követeli tőlünk szeretett hazánk, s nemzetünk minden érdeke. Az érdekek istápolásában pedig szükség van minden egyes társadalmi tag eszére, szívére s önzetlen munkájára!

De a szívnek, éznek és minden kéznek csak egy közös célra kell, csak egy közös célra szabad működnie.

S e közös célt kiűzte már 15 év előtt a F. M. K. E., jöllehet megúsja mindenkinek önfeláldozó honszeretete is!

Elmélkedjünk az »Örökszeret« ünnepe ezen fölött!

Haladásunk.

Hivatásomnál fogva életemben sokat foglalkoztam a klasszikus ókor történetével s a klasszikus írók szellemi termékeivel.

A klasszikus ókor egyedül irányadó, nagy gondolkodó s politikai íróinak fellegója szerint, minden socialis s gazdasági tüneménynek nem csak, hogy nem szabad ellenkezésbe jönnök az állam feladatával s főcéljával, hanem ellenkezőleg annak föltétlenül alá vannak azok rendelve.

Nem is csodálkozhatunk a görög bölcsészpolitikusoknak e fellogasán, miután meggyőződésük szerint az államfoglalom kiválóan etnikai.

A platói államtudományunk főelve s veleje

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCÁJA.

Őszi napsugár.

Karcolat.
Írta: Révész Lajos.

— A »Felvidéki Híradó« eredeti tárcája. —

Fröss Lászlónak hívják.

Ott ül íróasztala mellett és mérően néz az előtte kiterített írat utolsó sorára. Napok óta nem képes befejezni a tudományos világ által rendkívüli érdeklődéssel várt nagy munkáját, mely — mint az eddigiek — hivatala lesz arra, hogy tudós szerzőjét az egész művelt világgal ünnepelessen.

Dús, fekete fűrtel közt meg-megesisillan a lámpa fényénél írat itt-ott feltűnő nagy ősz hajszál ezüstfehérsége; tollat tiszter is belelti a tintába, aztán csak tovább néz mérően és nem képes írni egy betűt sem. Pedig forrongnak agyában a gondolatok, csak-hogy nem a Nap korongján észlelhető fényváltozások emléletére vonatkoznak azok, mint az előtte heverő kézirat-halmaz ezernyi sűrű barázdája . . . Egyszerre, váratlanul megsemmisült az az ósztón, mely őt tevékenységére karkalta.

Az ő csillagvilága, az ő naprendszerre összeomlott legteljesebb ragyogása közben — és most e romok kötik le minden energiáját, foglalják le lelkének minden tehetőségét, szívének minden érzését.

Mi ő neki most a Nap korongjának fényváltozása, mikor szíve ragyogó derűienek váratlan elhomályosulása ejti kétségbe?! Nincs már lelkében fény egy sze-

mernyi sem, csupa szomorú, sűrű homályba van borulva körüte minden!

Nagyot, keserveset sóhajt; aztán bemártja tollát, új papír lapot vesz elő és ír; csakúgy repül a toll a kezében; szaporán gyülekeznek a sorok egymás alá — arról a naprendszerrel, arról a csillagvilággal, melynek összeomlása napok óta kétségbejti . . .

Látod édes barátom — így beszélnek a halgatag betűk — látod, én sem kerülhettem ki sorsomat! Azt hittem, hogy a komoly munka teljesen kielégíti a lelket; azt hittem, a hírnév teljesen elég arra, hogy szívem soha más után ne vágycsozzék. Csalódtam, mert csalódnom kellett!

Tudod, mert ifjúságom óta ismersz, hogy a szép szemek ragyogása soha alandoan lekötöni nem tudott; hiában akartam szeretni, hiában erőltettem magamra ez érzelmeket, — hamarosan visszatértem mindig a komoly munkához, melytől soha meg nem undorodtam, mint a szép szemek pillanatra csabfó mosolyától.

Hanem aztán, most két éve, utólrét végzetem! Szerelmessé lettem.

Hogy miként történt ez? Édes Istenem! Ha én azt el tudnám mondani! Pedig olyan ásztónt érzek ma, hogy mindent, mindent elmondjak. De azt nem tudnam elmondani, hogyan lettem szerelmessé!

Először csak beszélgettem az én szépségem — szép szöke kis Iduskammal. A szomszédban lótkunk — egy folyosón s édes anyaink naponként összejöttek és én is naponként beszélgettem vele. Először, mint kis gyermekkel.

Aztán — lehetett úgy 16 estendő s — elvitték

falura, mert az gondolták, hogy sápkóros és csak a hegyvidéki fenyves levegője segíthet rajta.

Ekkor éreztem először szívem hangos dobogását; ekkor éreztem először, hogy az az édes, csévegő gyermek több nekem, mint a világ minden ragyogó szemű noje, sőt több nekem, mint a nap s az ég minden csillagai.

Két hónapig volt oda. Ez alatt a két hónap alatt nem találtam helyemet. Hiában fordultam teleszóphoz; a tündöklő napfény, a csillagok ragyogása nem gyujtottak fenyt az én homályba borult szívemben. Üress, kihalt volt nekem az egész világ. Anyámmal együtt átmentem én naponként — megszokásokhoz — de untatót a két öreg asszony beszélgetése; nem talalt a lelkem üdülést; ott volt azok közt a zólyomi fenyeskek között alandoan, valahol a Sturce felséges környékén.

Kérlek, azt a két cigarettát, a melyet elütözása előtt pajzán gyermekeskedésből készítet nekem, úgy őriztem, mint valami csodátevő amulettet. El nem szívtam volna semmiért a világot.

Két hónap múlva tért haza. Sáporkja elmúlt. A kis leányból nagy leány lett. Legalább én nagy leányt láttam abban az édes kis babában, akit olyan keservesen nélkülözött az én szegény szívem! Képzeltel, milyen örömmel vártam hazatérésének napját. Ujjongott a lelkem, hogy újra láthatom; hogy gyönyörködhetem hatalmas szöke hajában, és észep kék szemében; gyermekes csövegésében és elajuló pajzanságában.

Késő este érkezett meg a vonat; d é én bent vártam s éjfél utánig elbeszélgettem. Megkérdeztem: ismeri-e azt a két cigarettát?

HIREINK.

ugyan is ez: a mint az egyes embernél az érény a legfőbb jó; úgy legfőbb célja az, az államéletnek is; és a mint az egyes léleknek helyes alkotta, részeinek természet szerinti viszonyában nyugszik: épen úgy áll ez az államról is.

Kötelesség tehát az államnak és fő feladata: az érény megvalósítása!

Az állam sem nem a legközelebbi, sem nem a legfőbb tárgya az emberi cselekvésnek; hanem igenis elengedhetetlen feltétele az érény és tudomány létének, egyszerűsége pedig az egyedül eszköz az, hogy keletkezése s fennmaradása biztosítsa, uralma a világon megállapítsa. A hol a helyes nevelés és tanítás hiányzik, ott az érény is csak az esetlegesség dolga, mert a természet adta tehetség és képesség magában véve nem elegendő arra, hogy az érényt létrehozassa; azért nem egyszer látjuk, hogy éppen a legtehetségesebbek, helytelen, rossz kezelés lefolyása alatt, a legveszedelmesebb útra tereljenek szöknek, ha esetleg a viszonyok rendkívüli kedvezése által meg nem mentetnek.

* * *

És ez a helyes nevelés-tanítás csak is az államban lehetséges. Valamint a rosszul berendezett állam forrása, oka mindazon véstörző befolyásoknak, melyeknek még a legfényesebb tehetségek is rendszeren aldoztat esnek.

Addig tehát, míg az államelet egészségtelen és a nyilvános intézmények hiányosak: a morál-ethikai állapotok emelése alig remélhető.

Csak a helyesen szervezett állam segíthet a bajon; csak az igazságos állam képes a jónak, igaznak és nemesnek biztosítani a győzelmet a gonoszság, romlottóság s nemtelenség fölött! Az állam a nevelőtérzet; a morális eszme az államban lesz valóság.

Ha a hatalom és a tudomány nincsenek egy kézben: az állam, s a polgárok bajain segíteni nem lehet! A szellemi aristokracia, az eszménynek, a belátásnak igazi aristokracia, volt célja már a régi görög politikának.

És az állam hivatásának az értelmének a fogalmát, morális tekintetben még sohasem lett meghazudtolva, felülmúlva.

Ha az ókori viszonyait összehasonlítjuk az európai népek modern viszonyait: mindenek előtt felülmúlunk az, hogy az egész ó- és középkorban folytonos háborúskodásra akadunk. A római állam és ennek szétrombolása után a középkorban folytonosan hadakoztak egymásközött nemcsak az egyes néptörzsek, államok, de bármelyik nemes lovag szomszédjával is; és pusztították az együgyű emberek életét. Az új korban már csak az államok harcoltak egymással, de megszüntek a középkori maganharcok. Most már vagy száz év óta Európában az államok is csak ritkán viselkednek háborúban. Ehhez járul még az is, hogy a háború viselése módja is megváltozott; tilva van ugyanis megtagadni s pusztítani oly embereket, akik nem katonák, s ha mégis ilyesmik előfordulnak, azt becstelenségnek tekintik.

Művelt emberek éppenséggel arról beszélnek, azt óhajtják, hogy a háborúk szűnjének meg és az államok közt támadt esetleges egyetlenkedések, ellentétek, az arra választott különös bíróságok által egyenlítettének ki. És, a mint tudjuk, már az utolsó 25 év alatt is előfordult ilyen bírásoknak néhány példánya, a melyek európai s amerikai államokat háborúkat mentettek meg. Nevezetes az is, hogy ma már a leg hatalmasabb államok uralkodói katonáknál előtt is nyíltan hirdetik, hogy a békét óhajtják és a nagy hadseregeket is csak a béke fenntartása céljából tartják.

Ezen viszonylagosan kedvező s örvendetes állapotot köszönhetjük bizonyosan első sorban a népek általános haladásának, azon haladásnak, amely eszelhető a tudományokban és művészetekben, és amely, ha kellő alapon s irányban fog fejlődni, bizonyosan az emberiség szellemi, etikai természetét is javítani fogja.

Minél tovább, annál több ember találkozik, akik életük feladatává tűzték ki: eljutni az igazsághoz s valami nemeset, szépet teremteni; s akik lelkekben

elhatározat: elviselni a nyomort is, csakhogy kitűzött nemes céljukat elérhessék. Ily emberekől azt mondják, hogy nem csak gyomruknak élnek, de fejüknek is. És tényleg az ilyen emberek kiválóbbak más embereknél, mert hiszen tehetségük képést embertársaik udveért, boldogságért fadoznak, munkálkodni készek — öszintén s önzetlenül.

A tudományok, a művészetek, s az igazról és szépről való gondolkodás, — jobbakká, gyöngydebekké s igazságosabbakká teszik az embereket és arra készítik, indítják őket, hogy nem csak magukra, de másokra is gondoljanak s így előteremtik az emberi szokások, erkölcsök jó irányban való haladását, szóval: a társadalmi haladást.

Minél tovább, annál több ember találkozik, akik szívesen szenvednek azért, hogy az emberi társadalomba bevezethessék az igazságot és sorsát javíthassák; — nem számítván ezért semmiféle jutalomra vagy elismerésre, sem életükben, sem haláluk után.

És ezen haladás vezet — a nemzetek közti viszonyok, valamint a társadalom és állami intézmények üdvös haladásához.

* * *

A haladásról való nézet épen az által hasznalt az embereknél, hogy az összes emberi nemnek mut, jelen és jövő életet nekik megmagyarázza s egyszerűsége azt is megmagyarázza s azt is megmutatja, mihez s miképpen haladjon az emberiség.

A haladásról való ezen nézet senkinek vallási nézeteivel s meggyőződésével nem ellenkezik, ezt nem írja; sőt ellenkezőleg arra tanít s indít minket, hogy szerssük felebarátunkat, mint önmagunkat. Azt mondhatná nekem e pontnál valaki, hogy hiszen e tan régi, igen régi, már a kereszténység előtti: mert hiszen azt már ismerték s hirdették a régi görögök is. Hogyan van az tehát, hogy annak dacára annyi igazságtalanság, jogtalanság történt az emberek életében?

Meggyőződésem szerint annak okát abban kell keresnünk, hogy azok, akik azt a tant hirdették, mindig csak egyes emberekhez fordultak, arra invitálták őket, hogy jök s igazságot legyenek, a társadalmi intézményeket pedig figyelmen kívül hagyták.

Ellenkezőleg a haladásnak új tana figyelembe veszi a társadalmi élet intézményeit is; törekszik ezeket új megváltoztatni, hogy a nem jó embernek megnehezítettség a rossz cselekvésének lehetősége, — a jó embernek pedig megkönnyítettség a jó tettek gyakorlása — az összes társadalom s így saját maga érdekében is, és hogy így lassanként a nem jó emberek is lehetőleg leszokják a rossz gondolatokat s szokásokat.

A tudatlan nép általában a legnyomorultabb — vak. Ily nép jatekszerű valik minden lelkiismeretlen ember kezében. A tudatlan nép vaksgában rohamosan siet a szikla tetefére, az örvény szélére és beugrik a nyomorult butogató szavára.

A legnagyobb ostor, legnehezebb bilincs, legveszedelmesebb fegyver, melyet a nép maga ellen készíthet, s bármily ellenségének kezébe adhat: a tudatlansága.

Cseleked József.

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőket, kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, szíveskedjenek ez irányban mielőbb intézkedni.

Azon t. előfizetőket, kik előfizetésükkel hátralékokban vannak, ezáltal is tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat kiadóhivatalunkba mielőbb eljuttatni szíveskedjenek.

A „Felvidéki Híradó” előfizetési ára:

Egész évre	— — — — —	4 frt
Fél évre	— — — — —	2 „

A „Felvidéki Híradó”
kiadóhivatala.

azonban, hogy az-e a maga valódi hivatása, hogy kizárólag az Isten imádságára szentelje életét?

Es ott fogva napokig ez volt beszélgetésünk tárgya. Én fejtegettem a nő igazi hivatását s ő hallgatta, nagyra nyílt szemem rám fűggesztve; hallgatta, mintha orakum volnék.

— Nem leszek apaca édes tanár úr! jelentette ki a negyedik napon — s én úgy örvendtem, hogy megmentettem az életnek! Örvendtem, mert önfeléd önzésem elhittete velem, hogy önmagamnak mentettem meg!

Látod, nem mentegtem magam. Elismerem, hogy ostoba voltam. De mikor olyan igen jól esett meglepkezniem a közöttünk levő körkörösügről! Annira meglepkeztem erről, hogy jartam utána, udvaroltam neki, hizeletem, mint valami seladon; sőt egy édes bizalmas egyedüllet alkalmaival megvalóltam azt is neki, hogy végzetlenül, kimondhatatlanul szeretem.

Hiba volt, nagy hiba volt. De még nagyobb hiba volt elhinnem, amit állított, hogy ő is szeret. Mind tudom én ezt most. De akkor ne jutott eszembe, mert boldog voltam; nagyon, nagyon boldog voltam!

Ha te azt hallottad volna, milyen édes, milyen bájos bizalmasággal beszélt velem a mi *jövendőnköröl*, — a te lelked is repesett volna örömben, mint az enyém! És mikor annyira erőt vett rajtam ez az elkábító érzélem, hogy az első csokot meriem lopni édes, piros ajkára s mikor éreztem, hogy e lopott csokit visszaadja, azt hittem, rám szakad az égboltozat minden ragyogó csillagával.

Úgy-e, soha nem hitted volna, hogy én ilyen bohó tudjak lenni?

— Karacsonyfa-ünnepe. A helybeli állami óvoda kicsinyeihez, h 22 én délután érkezett el a Jézuska. Eljövetelelő a turócói jótékony iskolák tornacsarnokában. Maga az ünnepe az állami iskolák tornacsarnokában folyt le, a melyen jelen volt Berecz Gyula kir. tanfelügyelő s a nögyelet több tagja, — Fekete Miklósné elnök öngyátságával együtt, továbbá nagy számban voltak jelen a kicsinyek szülei is. Hodobagy-nögyatásága, — az övönő — az idén is igen szépen mutatta be a kis gyermekek játékait. A program érdekes pontjai voltak: az előző öngyátságához az a kir. tanfelügyelő úrhoz intézett köszönet, illetve üdvözöl beszédék. A sikerült játékok után az öröm tötő — pontját akkor érte el, a midőn az ajándékok kiosztására került a sor, s kiki örömtől repdeső szíveskövetelhetette haza a Jézuska hozta ajándékot.

— Lopások. Folyó hó 14 és 15 ke közti éjjel Stubnya-Fürdőn és Kisfalun hat helyen követeltet el a lopás, s egyik helyről többet, másiktól kevesebbet emelték el ismeretlen tettesek. A nyomozások azonnal megindítottak, de napok multak el a várt eredmény nélkül; végre Stock örsvezető Nagy-Csep-erény közég határában, és pedig egy csútrben, megtalálta az oda elrejtett holmikat, s feltette magában, hogy éjjel ott maradt lesben, míg az új gazda oda nem jön, azoknak elvitete céljából. Csakugyan nem nem jön, azoknak elvitete céljából. Csakugyan nem nem jön, azoknak elvitete céljából. Csakugyan nem nem jön, azoknak elvitete céljából.

— A magyar zsidóság ünnepe. E hó 27-iken lesz 30 éve a magyar zsidóság egyenjogúsításának. Ezen évfordulót a Felvidék több községében fogják megünnepleni, s mint reménylen lehet, ezen nagy esemény emlékére, áldozni fognak többen a névmagyarosítás oltárán is.

— A csendőrség szaporítása. A közbizóság javítása céljából a belügyminiszter elhatározta, hogy a jövő év folyamán 107 őrsel és ennek keretében 600 főből álló legénységű szaporítja a csendőrség létszámát.

— Közygűlés. Liptó-Szt.-Miklósról írja levelezőnk: E héten a helybeli »Magyar Társalgó Kör» Kürthy Lajos főispán elnökele alatt rendez évi közgyűlést tartá. Az újonnan berendezett teremben szép számban jelentek meg a tagok és teltséssel fogadták az évi jelentést. E szerint volt a körnek 3192 frt 78 kr. bevétele és 3140 frt 74 kr. kiadása. Az eddigi tiszteviséket újra megválasztották és p. Elnök Kürthy Lajos főispán, alelnök Jeszenszky Géza járásbíró, titkár Istvánffy Gyula tanár, pénztáros Kacz Henrik isk. igazgató, háznyag Kiszely Gyula főispáni titkár, ügyész Bohus Péter ügyvéd, könyvtáros Takács József áll. isk. tanító. A pénztárosnak és könyvtárosnak ez idén is tiszteletdíjat szavazott meg a közgyűlés. A kör a száma 140. Tekintettel az idei nagyobbu bebutorozásra a tagsági díjakat 2 frtal felemelték. A kör a tel folyamán két mulatást szándékozik rendezni.

— A szabadságharc ünnepe. A népszabadság ünnepeinek országos rendezőbizottsága a napokban már szétküldte az ország valamennyi törvényhatósági bizottsághoz felhívását, a népszabadság felszázados évfordulójának megünneplésében való részvétel s a rendezés támogatása tárgyában. A lelkes hangú felhívás, melyet Jókai Mór elnök és Margittay Thimér jegyző irtak alá, így hangzik.

Felszázszentéves évfordulú jára készülünk annak az eseménynek, mely nemzeti-ünk életében megalkotta az újjászületés korszakát. Etől a naptól számlíjuk azokat a világra szóló dicsőségeket, miknek révén nemzetünk királyunkkal köröltve kivívtta Európazerte nagy életrevalóságának és jövendő hivatottágának elismerését. E től a naptól datálódik nem-

— Oh milyen gyermek maga! Igazán azok zeme-lyeket én készítettem?

— Persze, hogy azok! És nem tudtam hova lenni az örömtől, hogy gyermekek mondott engem az a kis baba! Engem, a 40 éves öreg embert, az a 16 éves cseppsg!

És az egész éjjel olyan üdítő, olyan boldog álmaim voltak Együtt jatszottunk: Iduska és én, hajdani kertünk virágos paszítján — és szeretük egymást, mint két gyermek tud szeretni. Oh, nagyon boldog voltam, az éjjel. Már ekkor éreztem, végzetlenül szerettem!

Máspan délután, miálatt a két mama Isten tudja milyen fontos ügy tárgyalasába került, mi ketten együtt beszélgettünk. Egyszerre felszókkent Iduska s egy kötetlen könyvet hozott nekem.

— Nézzé csak tanár úr! — mindig így szólított — nézzé meg s olvassa el, csakugyan szép olvasmány-e ez?

Megnéztem, a Lourdesi csodatévű szűr-ről szóló illusztrált munka volt az.

— Hol vette ezt? kérdeztem csodálkozva, hogy egy evangéliumi leányka ilyeneket olvas. Hol vette?

— Kaptam a káplán úrtól, ahol most voltam. Sokat járt hozzánk és olyan gyönyörtől, olyan édesen tudott beszélni, hogy öröm volt hallgatni. Tudja, én elhatároztam, hogy apaca leszek.

— Nagyon szép édes Iduska, igen szép ez a szárdéka. Csakhogy előbb el kell hagnya, meg kell tagadnia azt a hitet, azt a vallást, amelyben édes mamaja fel nevelte. Végre is mindegy az, hogy az Istent, aki valóban létezik, így, vagy amúgy imádja-e. Más kérdés

Emlékezel, mikor együtt olvastuk Belényesinek »A filozóf ingája című elbeszélését? Emlekezel, mennyire igaznak találtam én akkor szegény Warren Henrik elméletét; aki azt állította — mert önmagán tapasztalta — hogy az érzelmekben tökéletesen érvényesül az inga elmélete; ha valaki egyik oldalán a mérsékelt vágyakig emeli fel az ingat, a másik oldalán a mérsékelt örömköngy emelkedik az fel; de ha valaki elég botor az örült vágyak, a vakmerő reményéngy fölelmi érzéseinek ingáját, okvetlenül fel rohan az a másik oldalán a remények romba dülténg, a kétségbeeséng.

Nos, az utolsó két év alatt én fölelmi merészletem az ingat az örült vágyak, a vakmerő remények magasaitágg — és most fölelült az a remények rombadülténg, a kétségbeeséng!

Igen természetesen! Azt merészletem fölteni, én, a természet örök törvényeinek megfigyelője, hogy az ősz és a tavasz, a virág fakadás és a lombhullás méla korszaka összefernek. Azt mertem fölteni, hogy az az ősi napsugár, mely az én szivemben váratlanul felcsillant, elég erős lesz arra, hogy annak az édes gyermeknek szivében a szerelmem búvós-bajos virágját felnyíltni kényszerítse!

Oh, én bálza, oh, én botor teremtés! Bizony, bizony felszókkent az én ingám édes barátom, fel a kétségbeeséng, mint Warren Henrik! Hogy az lesz-e a sorsom, ami az ővé volt? Valószínűleg az én ingám lengése is mindig rövidebb-rövidebb lesz, míg végre hall a »teljes nyugalom« — a megsemmisülés!

Hogy miként történt mindez?

CSARNOK.

Vigasztalás.*

Ötvenkétévi szolgálat után nyugdíjra kapott az iskolamester; egy negyedrész az új tanító fizetéséből, a kinek száza véka csás tengerit és hatvan kereszt szemetet adott a hívők serege.

A tavalyi nagy télen, midőn az uraság kegyéből száraz ágat ment gyűjteni az erdőbe, elfagytak a lábai. De — ha széken ülve is — még mindig meg tudta a kisebb haragot húzni, s így az anyjuk, aki vakon sínylődik és beteges évek óta, nem látott nagy szükségét... A gazdakod nem sejtik, hogy milyen keveslést éri be ember, mikor nincsen több.

De elkövetkeztek a rossz napok. A szegény iskolamester gutatással látogatta meg az isten. Ezentul egyik karját nem bírta. Felkézre pedig még a kis harang is igen nehéz volt. Megpróbálta kétszer, háromszor; de nem sikerült.

A kis csupor tires maradt. Egyszer a szomszéd bérése szakert kent, s mikor a tengely jól átforogott, eldobta a megmaradt hájat. Az öreg iskolamester átszóllott a palánkon: «Add nekem!»

— Csak nem akar rántást keverni vele! — röhögött hetyként a bérés és átobta a hulladékot. «Az is meglehet... megpróbálok... talán föl tudok mázni...» motyogott magában a szelíd öreg.

Azután neki indult a toronynak. Fáradságos hosszú és kétéves út volt az, a meredek és sötét lépcsőkön, Végre feljutott. A haranglához vándorzott; megkente a harang tengelyét és perselyét, s líhegve és reménykedve csoszogott lefelé.

Most már tán könnyebben jár! Jött a vesernye ideje. Az öreg oda cammogott a csüngő kötéhez. Előbb imádkozott. Azután eldudolta a XC ik szoltart: «Te benned bíztunk eleitől fogva...» Ekkor megfogta a kötelet. Keze reszkett. Egy jó asszony tegnap még hozott egy tányér aludt-tejejt a szegény anyukának, de még ma semmit sem evett. Ha legalább burgonya volna és (ű), a mi mellett meg lehessen főzni!

Megint imádkozik. Az imádság erőt ad. Ekkor meghúzta a harang kötelet s aztán visszabocsátotta. Megint meghúzta, megint visszabocsátja... Most pedig hallgatózik. Szól-e a harang? Két nyomorult élet függ ettől a hangtól.

Azonban csend van minenfelé. A templom szörnyű csendje, mikor az isten nem ad választ a könyörgőknek. Rémebb ez a sír csendjénél.

A kínos próbát ismétli. Kétségbeesve rángatja a harang kötelet. Megint csak az a rémes csend. A füléhez kap talán megsejtelte? Reménykedve néz föl a torony ablakába. Hatha mozog, hatha szól a harang s ő csak megsejtelte. De a kis harang nem mozdult. Tán toronyja indul haza a boldogtalan ember. Otthon így szól hozzá a vak asszony: «Hoztal egy kis tejet, ezed öregeim?»

A vén iskolamester úgy érezte, mintha szíve dobogása meg akarna állni. Nehézre esett ez a pár szó: «A harangot tehene elrögt. ... De ezért ige búsu!»

Vigasztalásul még hozzá tette: «Hiszen mindnyájan meghalunk.»

*Mutatvány Bartha Miklósnak a »Magyarország« kiadásában megjelenő »Hangulatok« című művéből.

Szeretet Istene.

— Karácsony. —

Szeretet istene, tehozzad szál lelkünk, Születésed napján imát hozzád zegünk, Napkelet bőlcsk lába nyoman járunk, Éjjeli sötétben fényoszlopra várunk; Után emberedőn tevélyeg utunk, Majd állunk remegve, majd felve futunk, És járjuk a földet s mar reménytelen, Elpusztult színelőz kicsi Bethletem.

Bethlehem városban hajdan az esett meg, Emberszívű barmok Istent melengettek, Gyalogszerrel jöttek hozzá bölcs királyok, Sereg se vigyázt volt mentőözbe rájuk, S ami drágájuk volt, azt onnan hazul, Lábaihoz raktak mind áldozatul Annak, aki akkor földre születt, Ki vala a Bke és a Szeretet.

Bethlehem városnak ilyen világ mellett Kerek főd színelőz pusztulni kellett; Két ezer év sem mult el azóta s máris A világ központja nem Bethletem — Páris; A bethleemesdi téli rege lett, Mások nem is járják, csak a gyerekek, Ők is csak odabenn dálnak meghatón, Künn már verekednek a borralalón,

Két ezer esztendő lezajlása mellett Gyermek-emberiség férfiuva fejtelt, Értelmei nöttek, érzelmei fogytak, A pasztorerények mind régi halottak, A csillagon kotorász, tervet tervre főz, Paripája villám, szántó barma főz,

S ha, mit most kovócsól, a terv sikerül: Tan'a föl rögről végkép elreplül,

S míg tüzes kohókban izzanak az elmék, A szeretet már csak hult vegytani termék, Lesajolt virága imádságos könyveknek, Kegyelet emlékönyoma rég felszáradt könynek. De azt a terméket nem készíti gyár, Tempomba e könyvvel nincsen aki jár, S akinek szeméből hullott az a köny: Ugy eltavozott, hogy tán vissza se jón!

Torlódnak az önzés jéghegyei egyre, Csattognak, sűrölődnak és roppannak egybe, Körülött a tenger-mély keble megdöbben, Vonaglik viharzó idegrohamokban. A hajósokan is erőt vesz a láb, Mindenki tolong s csak magára vigyáz, Testvér a testvérét löki vízbe le, Ha azzal szilárdabb fent az ő helye.

És a szirtes parton a zűrzavar láttán Kaján kacagással ujjong fel a Sántán, Örület rémével frigyelűt a gazság, Hogy a munka művét mind lerebolhassák. Tűznyelvek borítják pirba az eget, Istenházában is bomba fenyegyet, S nincs mód elkerülnöd, nézz bármerre szét — Kővesült gonoszság rettentő kezé.

Óh, jaj a világnak, ha reája törnek Bőszült csapatban ez emberfűj szörnyek, Óh, jaj a világnak, ha mit szívek adnak, A megleforrasok lassan kiapadnak: Végítélet napja közeleg élénk, Megcsapó szélet már mintha érzénénk, Hideg borzongása meg-megfenyegyet, Hajh, kihul a föld, mert fogja a szeretet!

Szeretet istene, ki bajkain látod, Szállj le a magasból, váltsd meg a világot, Szanaszét a pokol gépei hevernek, Behozza házukba betlehemes gyermek, És észre se vesszük, hogy míg mi talán Csordapásztorokunk andalgunk dalán: A jászolka mellett, világitni bent — Kétköves kanócnak kékes lángja leng.

Sadvai Gyula.

Az én afférem.

Legjobbhan szeretem a kávéházat hajnali négy óra tájban. Ilyenkor a tágas, fényes termekben még csend uralkodik, a rendes kávéházi lumpok már, és a lihetetlen korán kelő stréberék még, nincsenek ott, szóval nem zavar bennünket semmi és senki. A nagy bőrfotelben kényelmesen elnyújtózkodva isteni élvezetilyen reggelizni és újságot olvasni. Elheez járul meg az, hogy mire a lapokat végigolvassuk, addigra már a kapu is nyitva van és így megtakarítjuk a kapujénzt vagy magyarnal a sperrgölet. A hajnali kávéházba járás tehát évi 36 frt 50 kr. vagyonmegtakarítással van egybekötve, a mi ezer év alatt — az ember nem is hinné! — kerek 36500 forintot tesz ki.

Már ezért magazért is érdemes hajnali négy órakor kávéházba járni, hát még ha tekintelbe vesszük a többi esábitó mellékkörülményt.

Lássuk csak. Ez az óra a napnak egyetlen időszaka, melyben nem kell valami kellemetlen hitelező látogatástól tartanunk; ilyenkor nem kell másfél óráig várakoznunk míg megkapjuk a kért újságokat; ilyenkor, ha akarjuk, nem adunk borralalót, sőt nem is fizetünk, mert a félig alvó pincérekkel a legnagyobb lelkinyugalommal elhitetjük, hogy már fizettünk; ilyenkor... De minek is folytassam tovább? hiszen már ezekből is nyilvánvaló, hogy hasonló isteni élvezet kevés van a földön. Mivel pedig köztudomás szerint lelkes hive vagyok az isteni élvezetnek, nagyon természetes, hogy idők óta a világért sőt a tulvilágért sem mulasztanám el a hajnali reggelizést.

Egy ilyen reggeli alkalmával mély megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy kivütem még három vendég ül a kávéházban és rendkívül meglegedetten élvezik mindazt a jót, a miben eddig csakis egyedül volt részem.

Hogy kerülnek ezek ide, mit akarnak ezek itt? — kérdeztem magamtól, de nem kaptam választ. Megkérdeztem magamat még egyszer, még tízszer, de mind hiába. Ez a hiáhalvó kérdőőzködés felbőszített, és dühömben nagyot csapva az asztalra, felordítottam magamban: Micsoda! Hát ilyen együgyűleg vagyunk mi emberek, mi a teremti koronája? Hát minek kérdezzük magunkat, mikor jól tudjuk, hogy senki sem fog felelni. No hiszen sok idő fog eltelni, míg még egyszer kérdeznem fogok magamtól valmit.

A hozzáim legközelebb ülő, olajbarna bőrű, érdekes arou uriember koronafekete korszakállal és hófehér gal-lérral. Az asztalához érve negédesen meghajoltam, mire barátságos mosolyfal fordul felem és így szólt:

— Dzsinn idáró, ben májó, kop, kop, kop. Rögött tisztában voltam, hogy valami exotikus ideg-gennel állók szemben, kinek az egész beszédjéből csak a barátságos mosolyt értettem meg. Azért nem is vesztegettem tovább az időmet és a másik vendég felé közeledtem.

Ez a második roppant különös egyénnek látszott. Nem volt ugyan komisz bakaruhában, de azért göndör haja mégis rövidre és simára volt levágva, az arca ellenben sinitén egész csupasz volt. Az orra után itélve anyja valószínűleg libaárús lehetett; az apja foglalkozását

zetünk két nagy szabadsága: a sajtószabadság és a népszabadság. Mindazt, a mivé a lezajlott felszáz esztendő alatt lehettünk, a március 15-én megvalósított eszmék és törekvések nyomán föllendült és szabaddá lett nemzeti erők kifejtésének köszönhetünk. A nagy idők nagy eseményeinek emlékezte nem hagyhatja hidegen a most élő nemzedéket. Lelkes hevélet szállja meg a kedélyeket, rá gondolván a dicsőséges multra. Amde ez az emlékezet kötelességet is ró arra a nemzedékre, mely a márciusi események újateremtő hatásának áldásait élvezi. Ez a kötelesség nem teher, mert csak azt követeli, hogy melétképpen megünnepeljük a nemzeti újjászületés emlékezetét. És a mikor ebből az ünneplésből részt követel magának minden magyar ember, jogának érzése összeforr a hazafias öröm és lelkesülés fölséges indulatival. A magyar irók és művészek magzalmat indították, hogy a magyar nép- és sajtószabadság megszületésének felszázévesüldős évfordulóját megünnepeljék, úgy hogy ebben az ünneplésben annak a tényezőnek jusson a főszerep, melyet valójában megillet, vagyis a magyar népnek. Annak a derék, hazafias, józan és munkás magyar népnek, mely bizottságot tett arról, hogy szabadságát megérdemli, mert szababságával tud is élni.

A felhívás ezután bemutatja Feszti Árpádnak teremtésével a törvényhatóságokat a támogatásra.

— A kerékpárosok figyelmébe. Dr. Korchmáros Kálman, a »Magyar Kerékpáros és Athletikai Sport« szerkesztő, sa »Magyar Kerékpáros Szövetség« alelnöke, az 1898. évre napártal állított össze kerékpárosok számára, melynek tartalmát a következőkben ismertetjük: Előlván a napotári rész, a nap és hold kelte és nyugta, valamint a lámpa felgyújtása idejének felütetése. Ezt követi: A kerékpár s a Magyar Kerékpáros Szövetség története, e szövetség alapszabályai — s verseny rendszabályainak közlése, majd az ország valamennyi kerékpáros egyesületének ismertetése; a »M. K. Sz.« szállodái; a magyar kerékpáros iradalom: az 1897. évi országúti és pályaversenyek statisztikája; a technikai rész (különböző érdekek), higiénia, az áttétel táblázata; turiszka stb. Az érdekes napártal ajánljuk a kerékpárosok figyelmébe; ára 1 frt; megrendelhető a szerzőnél (Budapest, VI., David-utca 15. sz.).

— A nagyipar fejlesztése érdekében a kereskedelemügyi miniszter a jövő évben közel 150.000 forint szándékot felhasználni. Az állam részéről segítségileg illetéleg kölcsönt fog nyerni két pamutfonó-, egy porcellan-, egy fémhőmérő-, egy gyógyszerészeti üveggyár, egy szőnyegszövőgyár és egy kőgyár, nagyobb támogatást kaphnak egyes válságba jutott, de nagy munkaslétszámmal dolgozó gyárak is.

— Kitüntetés. Maunthner Ödön hírneves magkeskedőnek ismét kitüntetés érte. Ugyanis a szerb udvar részére évek óta szállított kitűnő magvártal karácsonyi ajándékkul szerb királyi udvart szállításra nevezetett ki.

— A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű házi-szerre lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készle:ben van. Hatfajásánál, csip-fajdalom, fejfájásnál, közsvényélnél, csúznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórál, minél: a kolera, hányóhasfolyás, az atleast-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hatásosnak bizonyult. E kitűnő házi-szer jó eredményt használtató bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készle:ben van, hanem bevasárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kerendős és »Horgony-védjegyre kerünk figyelni.

Látod édes barátom, olyan olyan kevésbé tudnám neked elmondani, mint az előzőkét. Sőt ezt még kevésbé tudnám részletezni.

Mikor már én teljesen azt hittem, hogy enyém az az édes gyermek testestől-lelkéstől, — jött egy ifjú gyermek — hozzám képest gyermek — egy apró kis hivatalnok, de aki mögött nincsen anyni, mint a menyenyi még én előttem van — és az én kis madaram elreplűt tőlem annak egy szavára. Efeledett ígérte, édes esőkot, esküt, mindent. Itt hagyott árván, kétségbeesve, reményeim romjain siratva örökre elvesztett boldogságomat!

Hiszen természetesen találom én ezt is. Nem is lehetett másként. Ez a természet örök törvénye. Tavasz virradat és őszi alkonyat soha nem volt, soha nem lesz együtt. Ha azt hittem — elbizakodottságomban — hogy értem megváltozik a természet rendje, családomban, bűnhődöm kellett.

De ne botránkozz meg kérlek mégse, ha én, az örök gondviselés buzgó apostola, aki munkámban mindenkori ennek létezését bizonyítottam, — most kétségbe vonom, hogy volna!

Ha van, ha létezik, nem történhetett volna ez meg másként...? Gondviselés az, mely engedte összezúzódni az én szegény, szegény szívemet...?

És az eddig egy folytában író ember abban hagyja az írást, leborul az asztalra és sír, — és zokog keservesen.

Ne haborgassuk szegényt, hadd sírjon! Talán a könyvek feloldják szíve kétségbeesését...

Irodalom.

A magyar nemzet története. Vettük a Lampel (Wodianer F. és Fiai) cég kiadásában megjelenő »Szalay-Bardóti Magyar Nemzet Történetének» 75. füzetét. Ebben II. József császár alkotmánytörvény uralkodásának utolsó évei s a saját akotmányain romjain kiszenvedett Autokrata halála adatik elő, szokott eleven s fölötté...

»Magyar Fakeskedés«. A szakkörökön kívül csak kevesen tudják, hogy fakeskedelmünk az utóbbi években mennyire kifejlődött és hogy ma már a francia olasz és keleti, sőt az afrikai és a kis-ázsiai piacokon is sikerrel verszeny a svéd-norvégországi, orosz és amerikai fakeskedéssel. Ezen fontos kereskedelmi águnk egyetlen magyar szakközönye a »Magyar Fakeskedés«, mely most lép az ötdiké évfolyamába és egyszerűsített a »Magyar Fakeskedők és Faiparosok Országos Egyesületének« is hivatalos közlönyül szolgálgal. Most vettük e lapnak legutóbbi megjelent számát, mint tanulságos tartalma által mentel megérdemelt az érdekeltek körök: fakeskedők, faiparosok, erdőhivatalnokok és erdőbirtokosok támogatását. A lap előzetési ára egész évre 7 frt, félévre 4 frt. Mutatványszámot kívánatra bárkinél ingyen küld a kiadóhivatal (VI. David-utca 15.)

— A »Magyarország« politikai napilap ez idő szerint a legjobban szerkesztett lap az országban. Legelső rangú írónk és publicistánk ma kétségtelenül a Magyarországha irnak. Első sorban Bartha Miklós, az országunk ma legnagyobb tolla publicistája, továbbá Pázmány Dénes, Hoek János, maga a főszerkesztő Holló Lajos, Hentaller Lajos, Inczédy László stb. napról-napra a legteljesebb és legelvezetőbb teszik a magyar olvasóközönségnek ezt a kiválóan kedvelt lapját. A »Magyarországban« jelennek meg azoknál Móra Istvánnak országsszerte feltűnő kelte táraik. Ugy, hogy a ki eleven, jól értesült és igazán első rangú hírlapokat akar olvasni, az bátran a »Magyarországhoz« fordulhat. A »Magyarország«-ot nemcsak nemes, élékeli hangja, egyenes nemzeti iránya és minden tekintetben hozzáfejlődéses teszi a magyar olvasóközönség előtt becsesse, hanem az is, hogy a család minden tagján nyújt kellemes szórakozást. Társai, rogevényi, eleven hírei, párizsi divatlevelei stb. a legkedvesebb olvasmányt képezik. A »Magyarország« az éjjeli postával küldeték szét, így hogy reggel már az ország legutóbbi részeiben is itt van. Mily előny ez a hivatalnoknak, földhírtokosnak, kereskedőnek, iparosnak és minden intelligens embernek, hogy más lapokat megelőzőleg olvashatja már reggel mindazt, a mi az országban és külföldön történik. Az országgyűlést, a hivatalos közléseket, a bel- és külföldi törzsei zárlatokat, szóval mindazt, a mi nemcsak érdekes, de az illetőnek állására és üzletére nézve is nagy befolyással van. Tudjuk, hogy mily előnyösen használják fel egyesek, ha valaki egy nappal, vagy fél nappal el van maradva az eseményektől. A ki ma egy fontos hírt előbb tud meg az mérlegetelen előnyben van a többiek felett. A »Magyarország« mindenki nézve lehetővé teszi ezt a korai és megbízható értesítést. Ez biztosította a »Magyarország« részére az az örösi elterjedést, a minnek ma örvend. A »Magyarország« legelőszérőbb postafiókban előzetesen akár egy óra (1 frt 20 kr.), akár egy negyedévre (3 frt 50 kr.), cím: »Magyarország kiadóhivatala Budapest, Sándor u. 2. A félévi előzetési díj 7 frt, az egész évi 14 frt.

Nyilttér.

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.

Fouland-selyem 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japani, chinai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes. Heuneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott mintázott, damaszolt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal s. a. t.) a megrendeléseket postabér és vámentesen a hazhoz szállítva. valamint mintákat postafordultával küldenek Heuneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyáral Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros. levelezőlapokra 5 kros. bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Eladó

körülbelül

3-400 mm. burgonya, valamint 10 db. hizóba való ökor

Bővebbet a tulajdonosnál:

GrófNyáry-nál, Turóc-Sz.-Péteren

Legifj. Mark Teatin.

1897. évi 5115. szám.

Árverési hirdetmény.

(II. árverés)

A szármacai m. kir. erdőhivatal kerületéhez tartozó Geletnek, Bars-Szklend és Repistye községek határáiban lévő, és a m. kir. kinestár tulajdonát képező malomkőbányák 1898. évi január 1-vel 1902. évi December hó végeig — tehát 5 évre terjedő időtartamra az alólirott erdőhivatal helyiségében nyilvános árverés után bérbé fognak adatni.

A malomkőbányák kettő bércsoportra oszlanak melyekre egyenként, vagy együttesen írásbeli ajánlatok tehetőek.

Az I. csoportot főleg trachyt porphyr, kisebb részben kovakő, — a II. csoportot főleg kovakő, kisebb részben trachyt porphyr területek képezik.

A kiküldési ár a különféle kétemények alapraiból áll, mely alapakra az ajánlatok közös százalékban teendőek.

Az alapárakból eredményezendő kinestári évi jövedelem nem lehet az I. csoportnál 3630 frtnál és a II. csoportban 1200 frtnál kisebb.

Az alapárak jegyzéke kívánatra postával bérmententlenül megküldeték.

Az árverési és szerződési feltételek az alólirott erdőhivatalnál bármikor megtekinthetők.

Utóajánlatok el nem fogadhatnak.

Zsarnócan, 1897. évi december hó 19-én.

M. kir. erdőhivatal.

PATSCH IGNÁC Turóc-Szt-Mártonban.

Ajánlom a következő elismert kitűnő jegyű, legjobb, direct hozott

eredeti

délvidéki borokat:

- Malaga Lacrimas Christi } Vda. de Adolfo Rittwagen Madeira } Malaga. Port-Cabinet } Sherry-White } Gamba Hermanos Sherry-Pale } Jerez de la Frontera. Marsala } F.lli. Platamone & Co. Trapani. Vermouth di Torino } G. E. Vinardi & Co. Turin.

Ezen gyógy- és csemegeborok egész és fél palaczkokkal — eredeti áron — nálam mindig kaphatók.

„HANGULATOK“

lesz a címe Bartha Miklós könyvének, mely a könyvpiacon karácsonykor fog megjeleneni. Ez a könyv nagyon darab prózában írt költeményt foglal magában ily címek alatt: Virrasztás, A nő, Könyvelméltség, Császár gyűbe, Összpank, Bíróság elvált, Ki a hódos, Az árva, Tapasztalás, Verőfűgy, Éten, A csodának való, Jutalom, Vigasz, A holnap, A szerencsétlen, A halál, Megváltás, Templomban, A költő sorsa, A költő hivatása, Előadás, Pástorlítás, Émlékezet, Otthon, Földéletlen, Az árnyék stb. A ki Bartha vezércikkeit ismeri, az fogalmat alkothat magának arról, hogy mily nyelvezettel, mily színgazdag festéssel és mily elragadó fantáziával vannak megírva ezek a költemények. A közönség körében szokatlan érdeklődést keltett az a hír, hogy Barthatól szépirodalmi dolgozatok jelennek meg a könyvpiacon Barthat a »Magyarország« szerkesztésébe bírtára könyvének kiadására, s a »Magyarország« most azzal kedveskedik olvasóknak, hogy Bartha könyvét díszes kiállításban karácsonyi- és újévi ajándékkul előfizetőinek ingyen fogja megküldeni. A könyvet mindenki megkaphatja, aki a »Magyarország«-ra egy negyedévre előzet. Az előfizetési díj (3 frt 50 kr.) bármikor beküldhető ily cím alatt: »Magyarország« kiadóhivatala, Budapest, Sándor u. 2. Bartha művének bolti ára 2 frt lesz és külön is megrendelhető a »Magyarország« kiadóhivatalában.

Ujjonnan belépő előfizetők, akik legalább egy negyedévre előfizetnek, megkapják a „Pesti Hírlap” 1898. évre szóló nagy képes naptárát.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Példányszám 52,000.

MEGJELENIK NAPONTA
20—32 oldal terjedelemben.

Mutatványszám ingyen.

Munkatársak:

Dr. Kenedi Géza felelős szerkesztő, ifj. Ábrányi Kornél, Beksics Gusztáv, Balogh Pál, Vázsonyi Vilmos, b. Jósika Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Bede Jób, Gerő Ödön, Kóbor Tamás, Tömörkényi István, Kálnai László, Krúdy Gyula, D'Artagnan, Szabó Endre, Vértesy Arnold, Zempléni Árpád stb.

Karácsonyi ajándékul a „Pesti Hírlap” nagy képes Naptára.

Előfizetési díj:

Csak PESTI HIRLAP		PÁRISI DIVAT-tal együtt.	
Egész évre	14.—	Egész évre	18.—
Fél évre	7.—	Fél évre	9.—
Negyedévre	3.50	Negyed évre	4.50

Minden hóban jegyzéknapló.

Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., váci-körut 78. szám.

Báli, menyasszonyi öltözetek. Egyszerű öltözetek párisi izléssel

MUTATVÁNSZÁM INGYEN.

PÁRISI DIVAT

Szerkesztő: Györy Iona.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER.

SZINES ÉLŐ MODELLEK UTÁN KÉSZÜLT FÉNY-NYOMATU KÉPEKKEL,
SZABÁSRAJZOK, KÉZIMUNKÁK, ILLUSZTRÁLT REGÉNYEK stb.

Takarékosság izlés mellett

Kimerítő magyarázat.

LEGSZEBB ÉS LEGOLCSÓBB MAGYAR DIVATLAP.

Előfizetési díj:

Csak PÁRISI DIVAT		PESTI HIRLAP-pal együtt.	
Egész évre	8.—	Egész évre	18.—
Fél évre	4.—	Fél évre	9.—
Negyed évre	2.—	Negyed évre	4.50

Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., váci-körut 78. szám.

**Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.**

Fzen hírnöves háziszor ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító beörszölkésnek alkalmazottik küszvényél, csúszal, tag-szaggatásnál és megbűlésekénél és az orvosok által beörszölkés-székó is mindig gyakrabban rendelötik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szor, hanem igazi népazerü háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 Kr., 70 Kr. és 1 Ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerüzletben kész-letben van. Forgatóár: Török József gyógy-szerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbörükü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkáro-sodni, az minden egyes üveget „Horgony” véd-jegy és Richter öszjegyzés nélkül mint nem való-dit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

2684. sz. tük. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A török-szt.-mártoni kir. járásbírószag mint telek-könyvi hatóság közhírú teszi, hogy Majer Mihály-nak — Tomek Anna és társa elleni vegrehajtási ügyé-ben Turán községben fekvő

1. a turáni 689. sz. tjbven felvett s Benyo Pál, Benyo férj, Raffay Paulinyi Anna, Benyo férj, Sulák Katalin, kk. Benyo Mária, József és Zsuzsi, Benyo Jó-zsef, Pirina férj, Benyo Mária, Zsilka férj, Benyo Zsuzsi, kisk. Tomek Anna és János, Tomek Anna és és kk. Tomek János nevére irt a) 11419. hr. sz. in-gatlanra 185 forintban, b) 15588. hr. sz. ingatlanra 80 forintban, c) 15590. hr. sz. ingatlanra 125 forintban és d) 15592. hr. sz. ingatlanra 80 forintban.

2. az ottani 754 sz. tjbven 13387. hr. sz. alatt felvett s ifj. Pohanka András, kk. Pohanka András, kk. Holko Pohanka Tamás, Holko Pohanka prostedrni Tamás, Roxa András, Holko Pohanka férj, Hudri Zsuzsi, kk. Tomek Anna és János, Tomek Anna, kk.

Tomek János és ifj. Holko Pohanka András nevére irt ingatlanra 65 forintban és

3. az ottani 887. sz. tjbven 254. hr. sz. a. felvett s ifj. Tomek János, kk. Tomek János, kk. Tomek Anna és János, Tomek Anna és kk. Tomek János nevére irt ingatlanra 15 forintban ezennel megállapított kiküáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fen-ben megjelölt ingatlanság az 1898. évi január hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Turán községben a köz-ség hazánál megtartandó nyilvános árverésben a kiki-áltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlanság kiküáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküöldött kezéhez letenni, vagy pedig a banatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerő elős-mervényt atszolgáltatni.

Kir. Járásbírószag mint telekkönyvi hatóság.
Török-Szt.-Mártonban, 1897. szept. 24-én

Medzihradszky,
kir. albiró.